Raad van State

200708845/1.
Datum uitspraak: 18 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/21982 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 12 november 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 april 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 november 2007, verzonden op 20 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 28 december 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie te kennen gegeven geen verweerschrift in te zullen dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

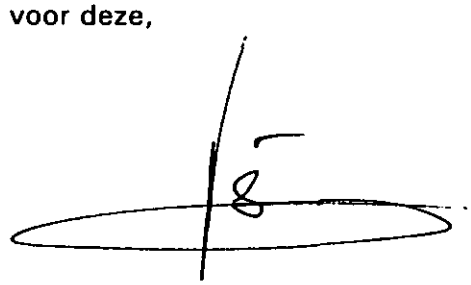
w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 januari 2008

408.
Verzonden: 18 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

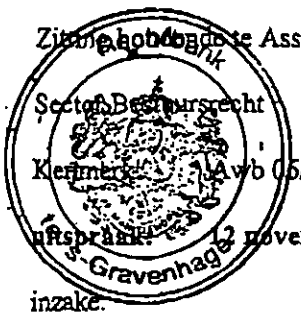

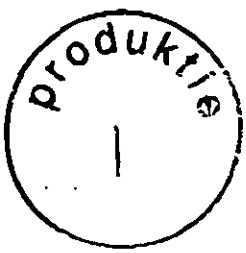
mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zittingsplaats te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWb 06/21982

Uitspraak: 12 november 2007

inzake

geboren op
van Pakistaanse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0510.09.0002,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.D. Gunster, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 9 oktober 2005 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij beschikking van 7 april 2006, bekend gemaakt op 10 april 2006, heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 4 mei 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 25 september 2007. Eiser noch zijn gemachtigde zijn daarbij verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser heeft zijn land verlaten, omdat hij weigerde te werken voor de beweging Lashkar-e-Tayyaba. Op het moment dat hij trachtte te vluchten, is hij door leden van de beweging mishandeld. Later, tijdens een verlof, heeft zijn vader hem ook mishandeld, omdat eiser niet

terug wilde. De moeder van eiser heeft vervolgens via een oom een reisagent geregeld.

Verweerder heeft de aanvraag mede op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en f, Vw 2000 afgewezen. Verweerder meent voorts dat eiser, gelet op de resultaten van het leeftijdsonderzoek van 9 november 2005, onjuiste gegevens heeft verstrekt ten aanzien van zijn identiteit. Voorts heeft eiser volgens verweerder tegenstrijdige verklaringen afgelegd ten aanzien van informatie die is verkregen uit openbare bronnen. Ook heeft eiser naar de mening van verweerder vage en summiere en niet geloofwaardige verklaringen afgelegd. Samengevat heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat verweerder geen geloof hecht aan de verklaringen van eiser.

Eiser stelt zich op het standpunt dat hij van zijn moeder heeft gehoord dat hij in 1989 is geboren en dat hij tracht zijn leeftijd door middel van documenten te onderbouwen. Voorts meent eiser dat hem niet kan worden tegengeworpen dat hij geen documenten heeft, omdat hij nooit documenten heeft gehad. Voor wat betreft het leeftijdsonderzoek verwijst eiser naar een uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, van 2 februari 2006. Eiser meent dat hij consistente en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scrt. 2007, 41), en gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Volgens vaste jurisprudentie behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State pleegt de staatssecretaris het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000 in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat eiser geen reis-of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd. In geschil is de vraag of dit aan eiser kan worden toegerekend.

De enkele en niet nader onderbouwde stelling van eiser dat hij van zijn moeder heeft gehoord dat hij in is geboren en dat hij tracht zijn leeftijd door middel van documenten te onderbouwen en de stelling dat hem niet kan worden tegengeworpen dat hij geen documenten heeft, omdat hij nooit documenten heeft gehad, maken naar het oordeel van de rechtbank niet dat eiser niet kan worden tegengeworpen dat hij geen documenten heeft.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

Daarom ziet de rechtbank zich nu gesteld voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat.

Verweerder meent in dit verband dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van eiser, omdat eiser naar de mening van verweerder vage en summiere en niet geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. De rechtbank stelt vast dat eiser dit standpunt niet gemotiveerd bestrijdt. De enkele stelling van eiser hij consistente en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd, maakt naar het oordeel van de rechtbank niet dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat geen geloof wordt gehecht aan de verklaringen inzake de identiteit van eiser en evenmin aan zijn overige verklaringen. In dit verband acht de rechtbank mede van belang dat eiser het resultaat van voornoemd leeftijdsonderzoek niet gemotiveerd of middels een contra-expertise heeft bestreden.

Eiser kan derhalve niet aan artikel 29 Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Läkamp, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 12 november 2007 in tegenwoordigheid van mr. M.A. Buikema als griffier.

Afschrift verzonden: 20 NOV 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK DE 's-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:
geboren op
van Pakistaanse nationaliteit,
Just. nr:
V-nr:
Procedurenr: 06/21982

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
18 DEC 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Pakistaanse nationaliteit, thans verblijvende in het AZC Middelburg, aan de Stromenweg no. 20 te 4335 JR Middelburg, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr T. Bruinsma die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.
Appellant heeft op 4 mei 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 7 april 2006. Bij zijn uitspraak van 12 november 2007, verzonden op 20 november 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard **(productie 1).**

2.
Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 12 november 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS ASSEN D.D. 12 NOVEMBER 2007

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas van appellant geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van appellant inzake de identiteit en evenmin aan zijn overige verklaringen. In dit verband overweegt de Rechtbank ten onrechte dat appellant het resultaat van het leeftijdsonderzoek niet gemotiveerd of middels een contra-expertise heeft bestreden.

Als grief merkt appellant op dat hij als productie behorende bij de aanvulling der gronden van het beroepschrift heeft overgelegd de zienswijze d.d. 20 maart 2006. Appellant heeft de Rechtbank verzocht om de inhoud van de zienswijze als onderdeel van de aanvulling der gronden beroepschrift te beschouwen. In de zienswijze heeft appellant wel degelijk het resultaat van het leeftijdsonderzoek aangevochten. Appellant heeft in casu verwezen naar de uitspraak d.d. 2 februari 2006 van de Rechtbank te Amsterdam, Awb 06/1559.

Gelet op de inhoud van de vorige alinea had de Rechtbank niet kunnen oordelen dat appellant het resultaat van het leeftijdsonderzoek niet gemotiveerd heeft bestreden. Zoals hierboven reeds gesteld heeft appellant het resultaat van het leeftijdsonderzoek wel degelijk gemotiveerd bestreden in de zienswijze. De Rechtbank heeft dit in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 12 november 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 18 december 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr T. Bruinsma